

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/53/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312010169
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5312010169.1

Rozhodnutie

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.2.2014 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou, takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný S. C. V. S. C. V. A. Í. J. , nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom W. XX, okres Čadca, nezamestnaný,

je v i n n ý , ž e

ako otec dvoch maloletých detí: K. C., nar. XX.XX.XXXX a S. C., nar. XX.XX.XXXX, ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky O. C., bytom W., okres Čadca, tohto času bytom Č. - B. H., B.. K. XXXX/XX, okres Čadca, úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 10.08.2011 do 17.2.2014.

K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 11C/126/2010 zo dňa 20.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.05.2011, a to prispievať mesačne sumou 150,- € na mal. K. a 100,- € na mal. S., spolu mesačne 250,- € na obidve deti a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí a rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 11P 20/2012 zo dňa 20.3.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP 63/2013 zo dňa 3.10.2013, právoplatného 20.11.2013 prispievať mesačne sumou 50 € na mal. K. a 50 € na mal. S. spolu mesačne 100 € na obidve deti, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí nie od 24.9.2012 ale od 1.4.2013.

Obvinený za uvedené obdobie mal na výživnom zaplatiť 5.200,- €, zaplatil 775,15 € a dlhuje k rukám O. C. 4.424,85 €.

Obvinený v dobe, keď neplatil výživné, bol aj zamestnaný, pričom však z príjmu, kt. zo zamestnania dosahoval, výživné neplatil. Od 24.9.2012 bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce, bol pasívny pri hľadaní zamestnania, hoci vie o tom, že má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného S. C., svedkyne O. C., prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný S. C. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný. Ďalej na svoju obhajobu uviedol, že si je vedomý toho, že mal platiť výživné. Často chodí na úrad práce, nemôže si nájsť prácu kvôli svojmu veku. Keď niekde ide, pýtajú sa ho, koľko má rokov. Na úrade práce je evidovaný od 24.9.2012. Predtým od 1/2012 do 4/2012 pracoval u súkromného podnikateľa, meno ktorého nevie, pracovnú zmluvu nemal, vyplácal im denne po 100 Kč na obed, iné peniaze od neho nedostal. Nevie, koľko u neho zarobil, nemá to vypočítané, nevie koľko mu dlhuje. Od 8/2011 do 9/2011 mal voľno, v tom čase pracoval vo Francúzsku vo firme Mistral Interim. V polovici 9/2011 odišiel pracovať do Francúzska, kde pracoval do októbra 2011. V tomto období zarobil cca 1400 €. Od novembra vo Francúzsku vo firme Mistral Interim nepracoval. Zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer, pretože mal byť eskortovaný na Slovensko. Policajti volali jeho vedúcej, ktorá pochádza z Martina. Povedala mu, že nechce mať kvôli nemu problémy a kým si to nevyrieši, ukončili s ním pracovný pomer. V 12/2011 predával kapre v Tesco v Čadci pod spoločnosťou TESCO, robil tam 2 týždne, zarobil 100 €. 11. alebo 12. 4. 2012 odcestoval do Francúzska, znova sa zamestnal v spoločnosti Mistral Interim, pracoval tam do 9/2012. Mal dohodnutú odmenu 11 €/hod., denne pracoval 8 hodín, pracoval 5 dní v týždni. Opätovne bol s ním rozviazaný pracovný pomer, resp. ukončená zmluva o vykonaní práce z dôvodu, že má stále súd. V marci 2013 požiadal o vyplácanie dávky v hmotnej núdzi. T. č. ju nepoberá. Z peňazí, ktoré zarobil, splácal pôžičky a lízing na auto. Po vyplatení týchto peňazí mu zostalo úplné minimum, čo mohol, to na výživné zaplatil. Pred piatimi alebo šiestimi rokmi dozadu si s manželkou zobrali zo Slovenskej sporiteľne pôžičku vyše 100.000 Sk na svadbu dcéry, pôžičku spláca on v splátkach po 80 € mesačne. Od 9/2012 túto nespláca, lebo je nezamestnaný. Ďalšia pôžička bola na výplatu podielu z domu, požičali si vyše 200.000 Sk, takisto ju spláca on po 155 € mesačne. Od septembra pôžičku nespláca, lebo je nezamestnaný a spláca ju ručiteľ. Ešte spláca lízing na auto vyše 150 € mesačne, auto na lízing mu zobrali asi pred štyrmi rokmi. Taktiež si od nebankovej spoločnosti Quatro požičali asi pred tromi rokmi 800 €, mesačne pôžičku splácali po 40 €, platil ju on, nepamätá si na čo peniaze potrebovali, peniaze si požičali ešte s bývalou manželkou. Je voči nemu vedené exekučné konanie u JUDr. Kužmovej na vymáhanie výživného na K. a na S., nevie za ktoré obdobie. Exekútor mu strhával z jeho účtu peniaze na úhradu výživného, bolo to v období, keď sa naposledy vrátil z Francúzska. Peniaze, ktoré zarobil vo Francúzsku dostával na účet, ktorý mu zablokoval exekútor. Splátky na pôžičky a lízing platil tak, že dal plnú moc sestre, aby mu mohla vyberať z účtu a zaplatiť splátky. Je to výlučne jeho účet, potom má ešte spoločný účet s bývalou manželkou. Za obdobie od 10.8.2011 doposiaľ z titulu výživného na mal. K. O. S. výživné zaplatil, doklady o tom má doma. Výživné teda neplatil, lebo splácal pôžičky a nevychádzalo mu to. Počas obdobia, keď nepracoval mal peniaze rozpočítané tak, aby vyžil iba on a ešte splácal pôžičku. Na ďalšom hlavnom pojednávaní konanom dňa 6.8.2013 uviedol, že od posledného pojednávania, ktoré bolo 9.4.2013 nezaplatil žiadnu sumu na úhradu výživného na mal. deti S. O. K., lebo mu zamestnávateľ nevyplatil dohodnutú odmenu. Z peňazí, ktoré dostal ako odmenu za vykonanú prácu vo firme MŽ-Group, s. r. o., Ostrava na výživné neprispel žiadnou sumou, pretože mal iné dlžoby, zaplatil elektriku. Sumu 700 € minul na stravu pre seba. Pokiaľ ide o prácu vo Francúzsku od júna 2013, z tejto zišlo, pretože vedúca, cez ktorú mal prácu dohodnutú, sa mu neozvala. Teraz nemá žiaden príjem, stravuje sa u sestry. Ide sa pýtať na brigádu, na ktorú by mal ísť od 15.8.2013. Taktiež ide na úrad práce zháňať prácu. Predtým mal od úradu práce sprostredkovanú prácu v pekárni Pegas

Čadca ako vodič, no neprijali ho kvôli veku. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.2.2014 uviedol, že od posledného pojednávania, ktoré bolo 6.8.2013 na výživnom nič nezaplatil, lebo nemal z čoho. V súčasnosti už pracuje, o čom súdu predkladá pracovnú zmluvu zo dňa 21.1.2014. Pracovný pomer má uzatvorený na dobu určitú do 30.6.2014 a dohodnutú mzdu má 352 € mesačne. Je to základná mzda + ďalšia mzda suma podľa toho, koľko bude vykonanej práce. Je ochotný platiť aj po 300 € výživného mesačne, sumu ktorú dlhuje sa pokúsi nejako zaplatiť.

Svedkyňa O. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný za obdobie od 10.8.2011 doposiaľ jej uhradil iba 400 € dvoma poštovými poukážkami po 200 €, iným spôsobom na výživné za toto obdobie neprispel. Od 12/2011 poberá náhradné výživné na obe deti vo výške celkom 207 €. Ona je invalidná dôchodkyňa, pracuje však na skrátenej pracovnej úvazok. Mesačne zarobí 100 €. Je vedené exekučné konanie vo veci výživného na mal. K. a mal. S. u JUDr. Kužmovej už 2 roky. Vzhľadom na to, že exekúcia z účtu bola neúspešná, pretože obžalovaný si peniaze nechal poukazovať na iný účet, je zablokovaný dom, ktorého vlastníkom je obžalovaný. Za obdobie uvedené v obžalobe jej exekútorka poukázala 1000 € z titulu výživného, exekúcia je vedená od 1.8.2010. V predmetnom období pocítovala, že deti trpeli stavom núdze, nebola schopná zabezpečiť ich základné potreby. Mrzí ju, že deti napríklad nemohli ísť na lyžiarsky výcvik, nemôžu chodiť na rôzne výlety. Ich základné potreby je schopná pokryť, ale iba za pomoci dcéry. Dcéra jej pomáha napríklad tak, že jedenkrát týždenne jej urobí nejaký nákup. Ona má invalidný dôchodok 168 €, 100 € zarobí a takisto poberá náhradné výživné 207 € a prídavky na deti 42 €. Jej výdavky sú za prenájom bytu 250 €, mesačne syn S. prevezie do školy 20 €, synovia nemajú žiadne zvýšené výdavky v súvislosti s ich zdravotným stavom. Pokiaľ ide o auto, ktoré kúpili s obžalovaným, toto bolo zakúpené kvôli cestovaniu obžalovaného za prácou do Francúzska. Ona si vodičský preukaz urobila 3 mesiace po zakúpení auta. Auto používala asi pol roka, a to na bežné nákupy alebo keď išli na návštevu. Obžalovaného tiež vozila keď mal vypité. Keď odišiel obžalovaný do Francúzska, auto si zobral so sebou. Peniaze, ktoré jej obžalovaný vyplatil z titulu výživného za obdobie uvedené v obžalobe vrátila Úradu práce, soc. vecí a rodiny vo výške 400 €, ostatné peniaze vrátila úradu práce postupne. Na ďalšom hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že obžalovaný od posledného hlavného pojednávania, na ktorom bola vypočutá, a to dňa 9.4.2013 nič neuhradil na výživnom, neskontoval sa s ňou, neuviedol, prečo výživné neuhradil. Taktiež neprispel ani iným spôsobom na výživné. Stále je voči nemu vedené exekučné konanie. Okrem sumy, ktorá bola exekútorom poukázaná, a to vo výške 1015,15 € jej exekútor inú sumu v rámci exekučného konania nepoukázal. Stále poberá náhradné výživného, ktorého výška sa znížila vzhľadom na rozhodnutie o znížení výživného. Ďalej uviedla, že ona pracuje a z jej príjmu 420 € hradí potreby detí a z tejto sumy dokážu vyžiť traja, pričom obžalovaný uviedol, že na svoju potrebu minul 700 €, čo si myslí, že je neprimerané. Jej starší syn K. navštevuje strednú odbornú školu v Žiline, dochádza každý deň, s tým sú spojené značné výdavky, ktoré ona hradí zo svojho. Má vedomosť, že obžalovaný si privyrába príležitostne, túto skutočnosť zámerne neuvádza a teda je v jeho možnostiach prispievať na výživné. Ďalej chce poukázať na to, že ak obžalovaný má každý deň na alkohol a na automat, môže mať aj na výživné.

Podľa rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C/126/2010 zo dňa 20.4.2011, právoplatného 28.5.2011 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu mal. K. sumou 150 € mesačne a na mal. S. sumou 100 € mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky pod následkami výkonu rozhodnutia počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Podľa rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 11P/20/2012 zo dňa 20.3.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Cop/63/2013 zo dňa 3.10.2013, právoplatného 20.11.2013 bolo znížené výživné na mal. K. zo sumy 150 € mesačne na sumu 50 € mesačne a na mal. S. zo sumy 100 € mesačne na 50 € mesačne. Obžalovaný je povinný platiť znížené výživné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky nie od 24.9.2012, ale od 1.4.2013. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu okrem iného vyplýva, že krajský súd po zohľadnení skutočností uvedených matkou v podanom odvolaní posunul termín, odkedy je otec povinný platiť znížené výživné k 1.4.2013, nakoľko zastal názor, že vzhľadom na celkovú finančnú situáciu na strane matky a odôvodnené potreby mal. detí je neúnosné, aby matka vracala na náhradnom výživnom tak vysokú finančnú čiastku, nakoľko túto by ani nebola schopná bez citeľného zásahu do životnej úrovne mal. detí uhradiť.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/76/2011 vyplýva, že trestným rozkazom OS Čadca sp. zn. 3T/76/2011 zo dňa 6.6.2011, právoplatného 19.8.2011 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého skutku sa dopustil v dobe od 1.8.2010 najmenej do podania obžaloby (3.6.2011) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 19.8.2011.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca č. NV2/2011/54125/001 zo dňa 2.1.2012, právoplatného dňa 9.1.2012 bolo priznané náhradné výživné na S. C. vo výške 100 € mesačne od 1.9.2011 a na K. C. vo výške 103,98 € mesačne od 1.9.2011.

Podľa fotokópie poštových poukázok obžalovaný poštovým poukazom č. 559 zo dňa 18.7.2011 uhradil výživné vo výške 200 € a poštovým poukazom č. 412 zo dňa 17.8.2011 uhradil 200 €.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 10.4.2012 O. C. nepoberá dávky v hmotnej núdzi a príspevky od 2.6.2011. Poberá náhradné výživné na mal. K. vo výške 103,98 € a na mal. S. vo výške 100 € mesačne od 1.9.2011, pretože otec detí si neplní vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný S. C. nepoberá dávky v hmotnej núdzi a príspevky od 1.6.2011.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 28.3.2012 obžalovaný bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 12.1.2009 do 22.2.2009. Dňom 23.2.2009 bol vyradený pre nespokojnosť. Od 26.6.2001 do 31.1.2001 bol vyradený do pracovného pomeru a od 1.9.2000 do 21.3.2001 bol vyradený do pracovného pomeru. Je vyučený v odbore stolár, počas evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto. Úrad v uvedenom čase evidoval voľné pracovné miesto vo vyššie uvedenej profesii vo firme Horawood, Skalité 106. V uvedenom období taktiež boli voľné pracovné miesta, ktoré mohli byť poskytnuté uchádzačom o zamestnanie so základným vzdelaním.

Podľa zoznamu vozidiel subjektu na obžalovaného je evidované osobné motorové vozidlo od 2.4.2008.

Podľa úradného záznamu zo dňa 17.4.2012 bola vykonaná lustrácia v katastrálnom portáli Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, kde bolo zistené, že obžalovaný je majiteľom viacerých pozemkov a nehnuteľností, ktoré tvoria prílohu úradného záznamu.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pob. Čadca zo dňa 18.4.2012 obžalovaný nemal v období od 6/2011 ku dňu podania správy vyplácané dávky v nezamestnanosti.

Podľa správy Obecného úradu Raková obžalovaný je vlastníkom rodinného domu. Je rozvedený, jeho manželka spolu s deťmi nebýva s ním v spoločnej domácnosti. Dňom 15.8.2011 manželke, synovi a dcére zrušil trvalý pobyt na W. Č.. XX. Zo strany spoluobčanov neboli na neho žiadne sťažnosti ani pripomienky.

Podľa odpisu Registra trestov GP SR obžalovaný má v ňom dva záznamy,

vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/76/11, v ktorej bol trestným rozkazom zo dňa 6.2.2011, právoplatného dňa 19.8.2011 odsúdený pre prečin podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 19.8.2012 a vo veci OS Čadca sp. zn. 1T/139/2011, v ktorej bol trestným rozkazom zo dňa 15.12.2011, právoplatného dňa 19.7.2012 odsúdený pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a i. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 20.2.2013, zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v povinnosti nahradiť trovy trestného konania. Trest uložený rozsudkom OS Čadca sp. zn. 3T/76/2011 bol zrušený.

Podľa správy o povesti Obvodného úradu Čadca obžalovaný je v ich evidencii priestupkov od roku 2010 vedený pod č. 2010/659-Mr, v ktorej bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. o priestupkoch a bola mu v rozkaznom konaní uložená sankcia, a to pokuta vo výške 10 €, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.2.2011, skutok sa stal dňa 20.8.2010.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 17.4.2013 obžalovaný je od 24.9.2012 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Úrad práce mu neponúkol vhodné pracovné miesto. Ku dňu podania správy neeviduje vhodné voľné pracovné miesto pre obžalovaného. Zabezpečil mu odborné poradenské služby v rámci individuálneho poradenstva, má vypracovaný individuálny akčný plán na podporu jeho pracovného uplatnenia.

Podľa správy JUDr. Marty Kužmovej, súdny exekútor zo dňa 29.4.2013 v exekučnej veci oprávneného mal. S. C. a mal. K. C. zastúpených matkou O. C. proti povinnému S. C. sa vedie exekučné konanie pre zameškané výživné na mal. S. od 14.12.2010 do 3.5.2011 vo výške 295 €, na mal. K. od 14.12.2010 do 3.5.2011 vo výške 295 € a zameškané výživné na mal. K. za mesiac júl 2011 50 €, bežné výživné na mal. S. počnúc mesiacom august 2011 vo výške 100 € mesačne, bežné výživné na mal. K. počnúc mesiacom august 2011 vo výške 150 € mesačne. Na základe exekučného príkazu zo dňa 14.9.2012 prikázaním pohľadávky z účtu v banke VÚB, a. s., pob. Čadca bolo povinnému zrazených 1015,15 € na výživné, ktoré bolo vyplatené oprávnenej. Povinným nebola doposiaľ uskutočnená žiadna úhrada na zameškané a bežné výživné.

Podľa Dohody o vykonaní práce dňa 1.4.2013 bola uzatvorená dohoda medzi obžalovaným a firmou MŽ-Group, s. r. o., Ostrava-Moravská Ostrava, predmetom ktorej je vykonanie prác stavebných, pracovná úloha bude začatá 1.4.2013 a ukončená 31.12.2013, za túto pracovnú úlohu bude obžalovanému poskytnutá odmena vo výške 50,- Kč/ hod.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci zo dňa 20.5.2013 obžalovaný nepoberá dávky v hmotnej núdzi od 1.9.2012 naďalej. O. C. poberá náhradné výživné na mal. K. v sume 103,98 € mesačne od 1.9.2011 do 30.6.2012 a od 1.7.2012 v sume 106,58 € mesačne a na S. v sume 100 € mesačne od 1.9.2011 naďalej. Matka detí vrátila poskytované náhradné výživné v sume 407,96 € za obdobie od 1.5.2012 do 30.6.2012.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 10.7.2013 obžalovaný je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 24.9.2012. Do evidencie bol zaradený na základe doloženého potvrdenia o pozastavení prevádzkovania živnosti. Zároveň predkladajú kópiu pracovnej zmluvy uzatvorenej so zamestnávateľom Mistral Interim, s. r. o., Martin s nástupom od 1.9.2011.

Podľa pracovnej zmluvy medzi obžalovaným a zamestnávateľom Mistral Interim, s. r. o. Martin obžalovaný nastúpi do práce dňa 1.9.2011 s miestom výkonu práce Čadca. Základná mesačná mzda činí 350 € brutto a na bankový účet sa poukazuje vo výplatnom termíne, ktorým je 12. deň nasledujúceho mesiaca. Pracovný pomer je dohodnutý na dobu určitú do 31.12.2011.

Vykonaným dokazovaním, a to najmä výsluchom obžalovaného, matky maloletých detí a listinnými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný, ako otec dvoch mal. detí K. C. a S. C., ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky O. C., neplatil výživné v dobe od 10.8.2011 do vyhlásenia rozsudku, teda 17.2.2014. Obžalovaný v priebehu konania priznal, že výživné tak, ako mu bolo určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 11C/126/2010 zo dňa 20.4.2011, právoplatného 28.5.2011, a to vo výške 150 € na mal. K. a 100 € na mal. S. a tak, ako bolo určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci 11P/20/2011 zo dňa 20.3.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Cop 63/2013 zo dňa 3.10.2013, právoplatného 20.11.2013 vo výške 50 € na mal. K. a 50 € na mal. S., ktoré sumy sú splatné do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, neuhradil v celom rozsahu. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že z časti výživné uhradil, no nemá o tom doklady a tieto nepredložil ani do vyhlásenia rozsudku. Matka mal. detí O. C. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný

si neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči dvom mal. deťom K. a S. od 10.8.2011. Zároveň potvrdila, že obžalovaný z časti uhradil dlžné výživné, a to dvoma poštovými poukazmi vo výške každý po 200 € a taktiež z časti bolo výživné uhradené v rámci exekučného konania vedeného u JUDr. Marty Kužmovej na vymoženie dlžného a bežného výživného. Podľa správy exekútorky JUDr. Marty Kužmovej na základe exekučného príkazu bolo obžalovanému z jeho účtu zrazených 1015,15 € na výživné, ktoré bolo vyplatené oprávnenej, teda matke mal. detí. Obžalovaný za uvedené obdobie aj s prihladnutím na zníženie výživného mal na výživnom zaplatiť 5200 €. Za obdobie od 10.8.2011 do 24.9.2012, kedy bol zaradený do evidencie uchádzačov nezamestnaných, mal povinnosť platiť na mal. K. výživné vo výške 150 € mesačne a na mal. Jána 100 € mesačne. Súd s poukazom na túto skutočnosť, ktorá nastala na strane obvineného, vyhodnotil danú situáciu (zaradenie do evidencie uchádzačov nezamestnaných) v prospech obvineného a týmto momentom ohraničil a upravil výšku vyživovacej povinnosti obvineného k oprávneným osobám (deťom obvineného). Za toto obdobie teda mal na výživnom zaplatiť 3500 € (14 mesiacov x 250 € na obe deti) a za obdobie od 24.9.2012 do 17.2.2014 mal uhradiť 1700 € (17 mesiacov x 100 € mesačne na obe deti). Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v tomto období uhradil poštovými poukazmi 400 € a v exekučnom konaní na obdobie od 10.8.2011 bola vykonaná zrážka z jeho účtu vo výške 375,15 €. Za toto obdobie po odpočítaní sumy, ktorú uhradil na výživné za žalované obdobie dlhuje k rukám matky mal. detí 4424,85 €. Vykonaným dokazovaním bolo taktiež nepochybne preukázané, že obžalovaný v dobe, keď výživné neplatil, bol aj zamestnaný, uvedená skutočnosť bola preukázaná pracovnými zmluvami, dohodou o vykonaní práce a taktiež správami z úradu práce, soc. vecí a rodiny. Aj napriek tomu, že v tomto období, keď bol zamestnaný dosahoval určitý príjem, z tohto výživné neplatil. Od 24.9.2012 bol zaevidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce, aj napriek tomu, že úrad práce mu nesprostredkoval žiadne vhodné zamestnanie, pri hľadaní práce bol pasívny aj napriek svojej vedomosti o vyživovacej povinnosti k dvom mal. deťom. Obvinený už v minulosti bol právoplatne odsúdený za obdobné konanie, ktorá skutočnosť len podporuje fakt o jeho pasívnom postoji k plneniu si svojej nielen zákonnej ale aj morálnej povinnosti podieľať sa na výžive svojich detí na tom, aby jeho deti aj s jeho pričinením mohli mať uspokojené aspoň základné potreby. K tejto povinnosti sa stavia ľahostajne, pričom ak aj dosahoval nejaký príjem, čo sám potvrdil, z tohto uprednostnil úhradu iných záväzkov a vyživovaciu povinnosť si neplnil.

Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného. Za toto konanie možno páchatela potrestať trestom odňatia slobody až na dva roky. Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach Zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Musí ísť teda o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Zo Zákona o rodine okrem iným vyplýva aj vyživovacia povinnosť rodičov k deťom. Obžalovaný je otec dvoch mal. detí K. C. O. S. C., má teda vyživovaciu povinnosť voči týmto dvom deťom. Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať spočíva v nielen poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovať oprávnenú osobu v naturálnej forme, tzn. vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a pod. Mal. deti ak sú zverené do starostlivosti matky a preto obžalovaný tieto deti nemá vo faktickej starostlivosti a taktiež vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by na mal. deti prispieval v naturálnej forme iným spôsobom. Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorá bola táto povinnosť určená v občiansko-právnom konaní vrátane výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posúdil rovnako ako občiansko-právny súd, s výškou výživného sa súd v prípade obžalovaného stotožnil, prihliadal pritom na osobné potreby mal. detí a na schopnosti a možnosti obžalovaného. Vyživovacia povinnosť nezanikla, deti v súčasnej dobe nie sú schopné sami sa živiť. Aj napriek tomu, že obžalovaný počas uvedenej doby bol v určitých obdobiach aj bez zamestnania, bol evidovaný na príslušnom úrade práce, podľa názoru súdu obžalovaný nevyužil všetky možnosti na to, aby sa riadne zamestnal, resp. aby zotrval v práci, ktorú vykonával a v ktorej mal pravidelný príjem. Obžalovaný si svoju povinnosť vyživovať svoje mal. deti neplnil úmyselne. Už v minulosti bol za obdobné konanie právoplatne odsúdený a preto si musel byť vedomí, že takéto konanie je v rozpore so zákonom a naplňuje skutkovú podstatu trestného činu. Aj napriek tomu výživné na mal. deti neplatil riadne, hoci príjem mal a uprednostnil úhradu iných záväzkov, hoci vyživovacia povinnosť má pred takýmito záväzkami prednosť.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr.zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prípade obžalovaného súd nezistil také poľahčujúce okolnosti, ktoré by mali vplyv na ukladaný trest. Zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný v minulosti bol odsúdený za trestný čin, a to vo veci OS Čadca sp. zn. 1T/139/2011. V prípade obžalovaného teda prevažujú priťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi a preto súd s poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zák. pri ukladaní trestu zvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 a uložil obžalovanému trest na dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci OS Čadca sp. zn. 1T/139/2011, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu v Čadci ku Krajskému súdu v Žiline. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.